

FIȘĂ DE LUCRU-IX C

Se dă textul:

„Sunt săraci, săracuții, că n-au tată; e săracă și ea, c-a rămas văduvă cu doi copii; cui, doamne, ar putea să-i lase când se duce la târg? Cum ar putea dansa să stea de dimineată până seara fără ca să-i vadă? Cum, când e atât de bine ca să-i vezi !?”

Umblă Mara prin lume, aleargă sprintenă se târguiește și se ceartă cu oamenii, se mai și ia de cap câteodată, și plânge și se plânge c-a rămas singură, și-apoi se uită împrejur să-și vadă copiii și iar râde.

<<Tot n-are nimeni copii ca mine!>> își zice ea, și nimeni nu poate s-o știe asta mai bine decât dansa, care vede mereu copii și oameni și nu poate să vadă ființă omenească fără ca s-o pună alături de copiii ei. *Mult sunt sănătoși și rumeni, voinici și plini de viață, deștepți și frumoși; răi sunt, mare minune, și e lucru știut că oamenii de dai doamne numai din copii răi se fac.*

Mai sunt și **zdrențăroși**, și desculți, și nepieptănați, și nespălați, și **obraznici**, săracuții mamei; dar tot cam așa e și mama lor însăși; cum altfel ar putea să fie o văduvă săracă? Cum ar putea să fie copiii săraci, care își petrec viața în târg printre picioarele oamenilor? Muiere mare, spătoasă, greoaie, cu obraji bătuti de soare, de ploi și de vânt, Mara stă ziua toată sub șatră, în dosul mesei pline de poame și de turtă dulce. La stânga e coșul cu pește, iar la dreapta clocotește apa fierbinte pentru “vornoviști”, pentru care rade din când în când hreanul de pe masă. Copiii aleargă și își caută treabă, vin când sunt flămânzi și iar se duc după ce s-au săturat, se mai joacă voioși, se mai bat, fie între dânșii, fie cu alții, și ziua trece pe nesimțite.

Serile, Mara, de cele mai multe ori, mănâncă singură, deoarece copiii, obosiți, adorm în vreme ceea gătește mâncarea. Mănâncă însă mama și pentru ea, și pentru copii. Păcat ar fi să rămâie ceva pe mâine.

Apoi, după ce a mai băut și o ulcică de apă bună, ea scoate săculețul ca să facă socoteala. Niciodată însă ea n-o face numai pentru ziua trecută, ci pentru toată viața. Scăzând dobânda din capete, ea pune la o parte banii pentru ziua de mâine, se duce la căpătâiul patului și aduce cei trei ciorapi: unul pentru zilele de bătrânețe și pentru înmormântare, altul pentru Persida și al treilea pentru Trică. Nu e chip să treacă zi fără ca ea să pună fie și numai un creițar în fiecare din cei trei ciorapi; mai bucuros se împrumută pentru ziua de mâine. Când poate să pună florinul, ea-l sărută, apoi rămâne așa, singură cu banii **întinși** pe masă, stă pe gânduri și începe în cele din urmă să plângă.

Nu doar că i-ar fi greu de ceva: când simte greul vieții, Mara nu plânge, ci sparge oale ori răstoarnă mese și coșuri. Ea **își dă seamă** cât a avut când a rămas văduvă, cât are acum și cât o să aibă odată. Și chiar Mara să fii, te moi când simți că e bine să fii om în lumea aceasta, să alergi de dimineață până seara și să știi că n-o faci degeaba...”

Cerințe:

1. Pornind de la citatul prezentat, încercați să stabiliți limitele dintre dragostea maternă și cea pentru bani prezente în comportamentul Marei. Aduceți în sprijinul afirmațiilor dvs. Și alte argumente din roman.
2. Identifică tipul de roman din care face parte Mara și argumentează-ți opțiunea.
3. Interpretați fraza subliniată din fragmentul dat.
4. Redactați o caracterizare a Marei pe baza informațiilor din text.
5. Prezintă concepția Marei cu privire la valoarea Banului în viața comunității.
6. Găsește sinonime pentru următoarele cuvinte: *zdrențăroși*, *obraznici*, *întinși*, *a-și da seama*.
7. Alcătuieste enunțuri în care să folosești locuțiuni (patru) pornind de la cuvântul **zi /ziuă**.